

III

дарю, — вѣжливо отговорила Хубавелка, хвъркнете, кждѣто обичате; но ако вие се върнете назадъ въ тази хралупа, азъ отново ще ви затворя и пазя много-много нощи. . . .

— Драга ми другарко, — казалъ Бухлю-Ушанъ, — ако азъ се измъкна отъ тукъ, ще разказвамъ на приятели и на неприятелки, да се пазятъ като отъ огънь отъ тази страшна хралупа. . . .

— Отлично, — отговорила Хубавелка, — сега, още въ свѣтлото, азъ ще ви отворя за да хвъркнете, кждѣто ви е угодно; не повтарямъ пакъ, ако утрѣ се върнете, азъ ще ви затворя въ хралупата за винаги!

Бухлю-Ушанъ се топѣлъ отъ злоба и ядъ, но надвилъ на себе си и съ прѣсторена любезностъ отговорилъ:

— Благодаря ви, моя добра другарко! . . .

Тази ношъ Бухлю-Ушанъ изхвъркналъ изъ хралупата защото вратата била отворена.

Като изхвъркналъ Ушанъ промѣмралъ:

— Ахъ, ти негодна Катерице! . . . Проклета, но умна и досѣтлива нѣма що да се каже. . . Разбира се, въ тази, проклета дупка азъ никога вече не ще се върна — щѣхъ да загина за хубавата хубостъ!

Прѣвелъ: Пирински.